

Močiar

Čad

V bahne močiarov sa stratím!

Poznám cesty v týchto miestach,
kam sa ľudia nedostanú.
Stopárske psy stratia stopu,
keď močiar otvorí tlamu.
Žerie po jednom, po dvoch tých,
čo na mňa striehli,
dodýchali na dne v bahne.
Môj domov sa stal ich hrobom.
Močiar ma chráni pred svetom
a jeho zlobou.

Pod mrakmi havrany
o návštevách vravia mi.
Bahno si natriem na telo, na oči, na čelo
a splyniem s trávami.
Už zase prší!
Stúpajú hladiny.
Z tých, čo po mne išli,
nezostal jediný.
Zhltli ich bažiny.
Sú zabudnutí.“